

Johannes Moser violoncel

Fotografia → © Nancy Horowitz

Considerat per la revista Gramophone com “un dels millors violoncel·listes entre l'extraordinària generació de joves virtuoses del violoncel”, l'alemany-canadenc Johannes Moser ha actuat amb les millors orquestres del món i treballa regularment amb directors del més alt nivell. La temporada 2015-16, els seus compromisos a Amèrica del Nord inclouen concerts amb les simfòniques de Boston, Chicago, Cleveland, Nashville, San Diego, Vancouver, Filadèlfia i la National Arts Centre Orchestra d'Ottawa. Ha debutat amb les filharmòniques de Luxemburg i de Ràdio França, la Suisse Romande, l'Orquesta y Coro Nacionales de España, la Maggio Musicale Fiorentino, la Nacional de Rússia, la New Zealand Symphony i també al Grand Teton Music Festival.

Moser és conegut pels seus esforços en difondre la riquesa de la música clàssica, la seva concentració apassionada en la nova música i el seu compromís en arribar a l'audiència jove fan que els oients de totes les edats connectin i s'involucrin. Recentment, alguns projectes destacables inclouen l'estrena del concert *Magnetar* d'Enrico Chapela per a violoncel elèctric, amb la Filharmònica de Los Angeles, així com obres noves de Julia Wolfe i Andrew Norman.

Andrei Korobeinikov piano

Korobeinikov va néixer a Moscou el 1986 i ja ha rebut més d'una vintena de premis en concursos com ara el de piano Alexander Skriabin i el Rakhmàninov de Los Angeles el 2005. Als 19 anys es va graduar amb matrícula d'honor al Conservatori de Moscou com a "millor estudiant de la dècada" i va prosseguir els estudis al Royal College of Music de Londres. Ha actuat com a solista amb l'Orquestra Philharmonia, la Filharmònica de Sant Petersburg, la Konzerthausorchester de Berlín, l'Orquestra Nacional de França, la Simfònica NHK de Tòquio i la del Festival de Budapest, entre d'altres.

La temporada 2014-15 va tocar, també, amb altres orquestres destacades: la Filharmònica de Budapest dirigida per P. Steinberg, la Simfònica Txaikovski de la Ràdio de Moscou i V. Fedosseyev i la Simfònica NHK de Tòquio, a més d'oferir recitals al Teatre dels Champs Elysées i a la Taipei National Concert Hall i de fer gires amb el violinista V. Repin pel Japó i Canadà i una altra pel Regne Unit amb la Filharmònica de Dresden.

Concert enregistrat per Catalunya Música i RNE que s'emetrà properament

Cat **Música** rne

MÚSICA DE CAMBRA

JOHANNES MOSER, DEBUT A BARCELONA

11 DE FEBRER DE 2016
SALA 2 ORIOL MARTORELL

Johannes Moser violoncel
Andrei Korobeinikov piano

L'AUDITORI

Lleasant: 1150
@80113 @barcelonam

Segueix-nos a

Comenta aquest concert amb
#auditori #cambra

PROGRAMA

FEBRER DE 2016

DIJOUS 11

20.30h

JOHANNES MOSER violoncel
ANDREI KORBEINIKOV piano

- 1/ **SERGUEI PROKÓFIEV** *Cinderella, op.87* 5'
- Soncovka, Jekaterinoslav 1891 – Moscou 1953 Act.II. Pas de deux: The Prince and Cinderella. Adagio (1944)
- 2/ **SERGUEI RAKHMÀNINOV** *Sonata per a violoncel en Sol menor, op. 19 (1901)* 38'
- Semyonovo 1873 Beverly Hills 1943
1. Lento. Allegro moderato
  2. Allegro scherzando
  3. Andante
  4. Allegro mosso

PAUSA

15'

- 3/ **SERGUEI RAKHMÀNINOV** *Vocalise en Do sostingut menor núm. 14, op. 34 (1912)* 5'
- 4/ **SERGUEI PROKÓFIEV** *Sonata per a violoncel en Do major, op. 119 (1949)* 25'
1. Andante grave
  2. Moderato
  3. Allegro, ma non troppo

El temps i la durada del concert són aproximats.

Mitjans patrocinadors

Agrairíem que apaguéssiu els mòbils, desactivéssiu les alarmes sonores i continguéssiu els estossecs. Un mocador redueix notablement el soroll.

LA VANGUARDIA **CATALUNYA RÀDIO** 3

Amb la col·laboració de **iber:Camera**

COMENTARI

Anna Costal i Fornells

Serguei Rakhmàninov va estrenar el segon *Concert per a piano i orquestra* i la *Sonata per a violoncel i piano*, op. 19 a finals de 1901. Iniciava una nova etapa professional, un cop refet anímicament del fracàs de la seva primera simfonia. L'havia ajudat a recuperar-se el psicòleg i intèrpret aficionat Nicolai Dahl, amb sessions d'hipnosi i, sobretot, amb llargues converses sobre música. L'èxit del *Concert* va eclipsar la *Sonata*. El públic valorava més Rakhmàninov com a pianista virtuós que com a compositor, tot i que l'alta dificultat pianística de la *Sonata* bé mereixia aquest reconeixement. Dedicada al violoncel·lista Anatoli Brandukov, l'obra comença amb l'habitual forma sonata del primer temps, precedida d'una introducció. L'*allegro scherzando* sorprèn amb un inici trepidant que es converteix en una inspirada melodia *cantabile*. L'*andante* transcorre en un diàleg íntim i exquisit entre els dos instruments, i la *Sonata* acaba amb un últim moviment brillant.

Vocalise és l'última de les catorze cançons op. 34 compostes per Rakhmàninov entre 1910 i 1912 sobre poemes dels principals representants del Romanticisme rus, com Puixkin, Tiúttxev o Polonski. Tanmateix, és l'única que no té paraules: cal cantar-la sobre una vocal; d'aquí el seu nom. Dedicada a la soprano Antonina Nezhdanova, va ser arranjada per a veu i orquestra pel mateix compositor, i les transcripcions per

a diversos instruments l'han convertida en una peça destacada del repertori cambrístic.

Serguei Prokófiev va compondre el ballet *Cinderella* entre 1940 i 1944, en plena Segona Guerra Mundial. Una vegada superada la censura del Comitè Artístic de Stalin, que prohibia associar qualsevol idea de felicitat amb els palaus aristocràtics, l'obra es va estrenar a Moscou el 21 de novembre de 1945. El *pas de deux* del segon acte, la dansa entre el príncep i la ventafocs, és una inspirada melodia per a orquestra i violoncel solista que el compositor va arranjat posteriorment en la versió per a piano.

La *Sonata per a violoncel*, op. 119, composta per Prokófiev el 1949, va ser estrenada per Mstislav Rostropóvitx i Sviatoslav Richter a la sala petita del Conservatori de Moscou l'1 de març de 1950, després que el règim soviètic decidís que no era «hostil a l'esperit del poble». Prokófiev estava sota sospita per “formalista” i les seves obres, al punt de mira del dictador. Sigui com sigui, aquesta sonata és d'una senzillesa manifesta, amb menys especulació compositiva que en altres partitures. Els dos temes del primer moviment recorden ingènues cançons populars, l'*scherzo* anunciat pels *pizzicati* contrasta amb el lirisme del trio central al segon temps, i l'*allegro ma non troppo* transforma les melodies de l'inici en un virtuós i apoteòsic final.

CONCERT RECOMANAT → LA RITIRATA: QUINTETS DE BOCCHERINI

Dijous 18 de febrer a les 20.30h / Sala 2 Oriol Martorell

Enrike Solinís guitarra · Andoni Mercero i Miren Zeberio violins · Daniel Lorenzo viola · Josexu Obregón violoncel

Obres de BOCCHERINI, SOR, ARRIAGA i HAYDN